

§ 12.

Afgaar Erhververen af en afgiftspligtig Kapital eller af andre afgiftspligtige Formuegenstande ved Døden, forinden Afgiften eller nogen Del af samme efter de i denne Lov indeholdte Regler bør være erlagt, svares kun en Gang Arveafgift, men hvis Midlerne overgaa til Personer, der ere nærmere eller fjernere i Slægt med første Erhverver end denne med den oprindelige Arvelader, bliver Afgiften at beregne efter det Slægtskabsforhold, der medfører den højeste Afgift. Det samme gælder, naar Erhververen af et Len, Stamhus eller Fideikommis eller en efter § 4, litr. c., afgiftspligtig Indtægtsnydelse afgaar ved Døden eller fratræder Besiddelsen eller Indtægtsnydelsen forinden samme Tidspunkt. Afgaar i andre Tilfælde Erhververen af en afgiftspligtig Brugs- eller Indtægtsnydelse ved Døden, forinden Afgiften efter denne Lovs Regler skal erlægges, bortfalder Afgiften af vedkommende Brugs- eller Indtægtsnydelse.

Dør Erhververen, efter at en afdragsvis Berigtigelse af Afgiften i Overensstemmelse med Reglerne i § 11 er paabegyndt, men inden Afgiften endnu er fuldt berigtiget, bortfalder i de i § 11, Nr. 3 og 4, nævnte Tilfælde den resterende Del af Afgiften. I de i § 11, Nr. 1 og 2, nævnte Tilfælde tilsvares den ny Erhverver det resterende Afgiftsbeløb i Forbindelse med den Afgift, han selv vil have at erlægge, dog at han ikke paa denne Maade kommer til at udrede mere i Arveafgift end, om han havde succederet en Person, der var en Arveafgiftsklasse fjernere beslægtet med ham end den sidst afdøde Besidder.

§ 13.

Er en afgiftspligtig Erhvervelse gjort afhængig af visse Betingelsers Indtræden, bliver Afgiften først at erlægge, naar disse Betingelser komme til Stede.

Er der til en afgiftspligtig Erhvervelse knyttet Betingelser, ved hvis Indtræden Erhververen atter maa afgive det modtagne, er Finansministeriet bemyndiget til at tillade, at Afgiften beregnes efter den af den paagældende virkelig hafte Fordel, saaledes at det derefter for meget erlagte tilbagebetales.

§ 14.

Naar en gift Person afgaar ved Døden, og den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo, betales ingen Arveafgift af de Midler, hvormed den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende, men Boets Størrelse bliver at konstatere paa den i § 31 angivne Maade.

Overgaaer nogen Del af Arven efter den førstafdøde Ægtefælle, medens den efterlevende hensidder med Boet, til andre Personer end dem, der vare Arvinger ved den førstafdødes Død, bliver heller ingen Afgift at erlægge af disse Arveovergange, men Arveafgift erlægges først, naar Boet kommer til Skifte, og Afgiften beregnes da af, hvad der tilfalder de til den Tid tiltrædende Arvinger, efter deres Slægtskabsforhold til Ægtefællerne.

Viser det sig, naar Boet skiftes, at den efterlevende Ægtefælle har fyldstgjort en eller flere af den førstafdødes Arvinger for deres Arv eller har opfyldt legatariske Bestemmelser af førstafdøde, eller har nogen af Ægtefællerne i øvrigt foretaget Dispositioner, der medføre Afgiftspligt efter Bestemmelserne i §§ 4 og 5, bliver dog tillige at svare Arveafgift af de saaledes udbetalte Beløb. Er Boet paa anden Maade forringet med mere end Halvdelen af Formuen, blive tillige de Forstrækninger og